

April 1987

หลักสูตรประถมศึกษา : การนำไปใช้

ทองหยด ทองอ่อน

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ทองอ่อน, ทองหยด (1987) "หลักสูตรประถมศึกษา : การนำไปใช้," *Journal of Education Studies*: Vol. 15: Iss. 4, Article 12.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.15.4.12

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol15/iss4/12>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

หลักสูตรประถมศึกษา : การนำไปใช้

ทองหยด ทองอ่อน

๑ จากการศึกษาที่ได้นำหลักสูตรประถมศึกษามาใช้ในโรงเรียนเป็นเวลาเกือบ ๑๐ ปีแล้ว มีข้อคิดเห็นจากการใช้หลักสูตรฉบับปัจจุบันเป็นอย่างไบบ้าง

– การนำหลักสูตร ไป ใช้ จะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด คิดว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ ๒ ส่วนคือ ตัวหลักสูตรเองต้องดี กับตัวผู้ใช้ก็ต้องดีด้วย ด้านตัวหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบัน ส่วนดีที่มองเห็นชัดก็คือ ความยืดหยุ่นในการใช้ให้เหมาะกับสภาพท้องถิ่น ที่เห็นได้ชัดมากคือ กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ ยืดหยุ่นได้มากที่สุด ก่อให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด ประกอบกับทางโรงเรียนเอง (โรงเรียนวัดลาดชะโด ต. จักราช อ. ผักไห่ พระนครศรีอยุธยา) ตั้งอยู่ในเขตท้องที่ที่ชาวบ้านมีการประกอบอาชีพหลากหลายอยู่แล้ว คือมีทั้งเกษตรกร เลี้ยงปลา จับสาน ถักบาย ฯลฯ ทำให้เมื่อหลักสูตรเปิดโอกาสให้ยืดหยุ่น ได้ตามสภาพท้องถิ่น ทางโรงเรียนเราก็สามารถจัดสอนได้เป็นอย่างดี ประกอบกับเด็กของโรงเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมไปแล้ว จะไปศึกษาต่อระดับมัธยมน้อย เพียงแค่ประมาณ ๔๐% เท่านั้น

ดังนั้นการจัดสอนกลุ่ม ก.พ.อ. ในโรงเรียนเมื่อจัดวิชาชีพ ได้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น เมื่อเด็กส่วนใหญ่ไม่เรียนต่อ ก็สามารถจะได้พื้นฐานทางอาชีพเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ที่มองเห็นเป็นจุดดีของหลักสูตรฉบับนี้ก็เป็นเรื่องการจัดประสบการณ์ต่างๆ ให้กับเด็ก พยายามจะให้ความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี และเน้นการเรียนการสอนโดยมุ่งให้เด็กได้กระทำหรือลงมือปฏิบัติมากขึ้น การมุ่งให้เด็กทำเป็น คิดเป็น แก้ปัญหาเป็นก็ดีมาก แม้จะยังทำไม่ได้สมบูรณ์ อีกประการหนึ่งมองเห็นว่าเป็นหลักสูตรที่ให้อิสระแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าแต่ก่อน

ในด้านผู้ใช้หลักสูตร ต้องนับว่าโรงเรียน โชคดี เพราะมีครูที่มีความพร้อมสูงและมีความตั้งใจที่นำหลักสูตรมาใช้ให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย พวกครูจึงมีความเสียสละมาก อุทิศเวลามาก การนำหลักสูตรมาใช้จึงได้ผลดี เช่นระบบการให้สอนซ่อมเสริม ทางโรงเรียนก็จัดสอนอย่างจริงจังในทุกชั้นเรียน ในตอนเลิกเรียนแล้วอีกวันละ ๑ ชั่วโมง ถ้าเป็นระดับ ป. ๑-๔ ก็ให้ครูประจำชั้นสอน แต่ถ้าเป็น ป. ๕-ป. ๖ ก็

แยกสอนเป็นรายวิชา ให้ครูประจำวิชาสอน โดยเอาเด็กอ่อนของทุกห้องมารวมกลุ่มกัน ครูพยายามทำชุดฝึกพิเศษเพื่อช่วยเด็กเหล่านี้ ฉะนั้นผลการเรียนของเด็กเมื่อเทียบกับในระดับ จังหวัด โรงเรียนของเราก็อยู่ในระดับต้น ๆ นับว่าน่าพอใจ แต่ยังไม่เคยได้รับเลือกเป็น โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่จะจัดผลสัมฤทธิ์ตาม โครงการเร่งรัดคุณภาพ ของ สปช. อาจเป็น เพราะโรงเรียนนี้มีขนาดใหญ่

๐ จุดอ่อนของหลักสูตรหรือปัญหาที่พบมีบ้างหรือไม่

— ก็มี โดยเฉพาะในการสอนบางกลุ่ม วิชานี้จะให้ทันเวลาที่มี บางกลุ่มวิชาพวกครูจะ บ่นว่าเนื้อหาหนัก แต่เวลาน้อย เช่นกลุ่ม ส.ป.ช. หรือแม้แต่กลุ่มทักษะ ไม่ค่อยมีเวลาจะฝึกฝน หรือทบทวน นอกจากนี้คิดว่าในรายวิชาเฉพาะ ต่าง ๆ เรายังทำไม่ได้ดีตามที่หลักสูตร ต้องการ อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนขาดแคลนครูเฉพาะ อย่างก็ได้ เช่น ครูพลานามัย ครูนาฏศิลป์ ทางโรงเรียนไม่มีโดยตรง ก็ได้แต่เลือกเอาครู ที่สนใจมาแก้ไขขัดไปก่อน และพยายามให้โอกาส พวกเขาไปศึกษาอบรมเพิ่มเติม

๐ ด้านสื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างไรบ้าง

— ปัญหานี้คงจะเหมือน โรงเรียนอื่น ๆ ถ้าพูดในแง่ของงบประมาณที่ได้รับ คือ จะบ่น

กันว่าน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการ ทาง โรงเรียนก็เช่นเดียวกัน แต่เราคือพวกคณะครู ก็ได้พยายามหาทางแก้ โดยพยายามหาเงินพิเศษ มาจัดเป็นกองทุนในเรื่องนี้เช่น เช่น เมื่อเร็ว ๆ จังงานชุมนุมศิษย์เก่าของโรงเรียน ก็สามารถ หาเงินมาจัดซื้อและสร้างอุปกรณ์ได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งจริง ๆ แล้วบรรดาสื่อทั้งหลาย ครู ส่วนใหญ่จะลงมือทำกันเอง ประกอบกับอาคาร สถานที่ของโรงเรียนเอื้ออำนวย อย่างเช่น การสอนกลุ่ม ก.พ.อ. เราก็มีอาคารเอนก- ประสงค์ที่ใหญ่และกว้างขวางพอที่จะจัดซื้อ หา และสร้างอุปกรณ์เอาไว้ประจำเพื่อประกอบการ เรียนการสอนได้

๐ มีการใช้แหล่งวิทยากรจากชุมชนมากน้อย เพียงใด

— ถ้าพิจารณาในประเด็นของการเชิญ มาเป็นวิทยากรในชั้นเรียนเราทำได้น้อยมาก แต่ ในโอกาสที่เราทำกิจกรรมหรือโครงการพิเศษ เราจะเชิญมาร่วมงานกับทางโรงเรียนเสมอ ๆ เป็นต้นว่า งานไหว้ครู เราจะมึงงานไหว้พ่อ แม่ ผู้ปกครอง อยู่ด้วยในวันเดียวกัน แล้วก็เชิญผู้- ปกครองมาโรงเรียนในวันนั้นด้วย หรืองาน นิทรรศการทางวิชาการของโรงเรียน เราก็จะ เชิญผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพหลากหลายมา

แสดงการประกอบอาชีพนั้น ๆ เช่น มาสาธิตการจักสาน มาแสดงเครื่องมือในการจับปลา เป็นต้น โดยทั่ว ๆ ไป ชุมชนให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนดีมาก ทั้งในด้านการร่างกายและกำลังทรัพย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนเองก็มีนโยบายที่จะให้ความช่วยเหลือชุมชนอยู่แล้ว ด้วย โดยเฉพาะการให้บริการในการมาใช้สถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ของทางโรงเรียนเพื่อประโยชน์ของงานที่เป็นสาธารณกุศลของชุมชน

ด้านความสัมพันธ์กับวัดซึ่งอยู่ติดกับโรงเรียน ก็มีการจัดรายการนิมนต์พระมาเทศน์ให้นักเรียนได้ฟังกันเป็นประจำเดือนละ ๑ ครั้ง

๐— ด้านการวัดและประเมินผลมีหรือไม่

— เท่าที่ทราบครูหลาย ๆ คน คือหมายถึงทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่เฉพาะที่นี่ มักจะบ่นเรื่องแบบฟอร์มการประเมินผล ที่เรียกว่า ป. ๐๒ ว่า มีข้อที่ต้องประเมินยิบย่อยมากเกินไปนั้น ที่จริงผมว่าอันนี้ดีมากๆเลย อยากให้คงเอาไว้ ไม่อยากให้มีการเปลี่ยนแปลงโดยไปลดข้อลง เพราะทำให้ครูได้ประเมินผลเด็กอย่างละเอียดดี แต่อยากจะเสนอแนะว่า ทำอย่างไรจึงจะหาทางช่วยครูผู้ใช้แบบ ป. ๐๒ นี้ให้ทำงานได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

๐ ด้านกิจกรรมพิเศษที่นอกเหนือไปจากหลักสูตรกำหนดไว้ ทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมใดเป็นพิเศษบ้างหรือไม่

— บางอย่างก็อยากสนับสนุนให้เป็นพิเศษแต่ก็มีอุปสรรค เช่น ด้านกีฬา อยากส่งเสริมเด็กให้มาก แต่สภาพโรงเรียนแม้จะมีบริเวณกว้างมากเพราะมีชั้นเรียนถึง ๔๕ ห้องเรียนเมื่อสมัยแรกสร้าง (ปี ๒๕๐๙) จัดเป็นโรงเรียนประถมศึกษามีอาคารเรียนยาวที่สุดในประเทศไทยก็ตาม แต่จุดอ่อนคือโรงเรียนจะตั้งอยู่ติดริมคลองซึ่งจะเกิดสภาพน้ำท่วมบริเวณโรงเรียนเป็นเวลานานมากกว่าสภาพดินแข็ง ฉะนั้น เด็กของโรงเรียนนี้จึงขาดที่เล่น ที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ขณะเดียวกันบางกิจกรรมเราไม่อยากจะสนับสนุน แต่ต้องจัดเพราะเป็นแรงผลักดันจากชุมชน เช่น การสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กที่ต่ำกว่าชั้น ป.๕ ซึ่งไม่มีอยู่ในหลักสูตร แต่จัดให้ในลักษณะสอนพิเศษ เป็นต้น

๐ ข้อคิดเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา

ถ้าจะให้ครูลำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาได้ผลดียิ่งขึ้น ควรจะได้มีการสนับสนุนในเรื่องต่อไปนี้คือ

- (๑) งบประมาณ
- (๒) บุคลากรที่จะสอนในรายวิชาเฉพาะ
- (๓) มีการจัดอบรมสัมมนาบ่อย ๆ